

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2019. január 10.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – A vagyonekhozást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésének elve – 2006/783/IB kerethatározat – A 12. cikk (1) és (4) bekezdése – A végrehajtást szabályozó jogszabály – A végrehajtó állam olyan jogszabálya, amely a vagyonekhozást elrendelő intézkedés végrehajtásának elmaradása esetén megengedi az elzárás alkalmazását – Összeegyeztethetőség – A kibocsátó állam olyan jogszabálya, amely szintén megengedi az elzárás alkalmazását – Hatás hiánya”

A C-97/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a rechtbank Noord-Nederland (észak-hollandiai bíróság, Hollandia) a Bírósághoz 2018. február 12-én érkezett, 2018. február 1-jei határozatával terjesztett elő az

ET ellen folytatott büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes (előadó), C. Toader, A. Rosas és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a holland kormány képviseletében J. M. Hoogveld és M. Bulterman, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviseletében T. Henze, M. Hellmann és E. Lankenau, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviseletében G. Hesse, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében R. Troosters és S. Grünheid, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a kölcsönös elismerés elvének a vagyonekhozást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i 2006/783/IB tanácsi kerethatározat (HL 2006. L 328., 59. o.) 12. cikkének az értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet az elzárás végrehajtásának engedélyezése iránt az Openbaar ministerie (ügyészség, Hollandia) által benyújtott olyan kérelemre vonatkozó eljárás keretében terjesztették elő, amely az ET-vel szemben Belgiumban meghozott, vagyonekhozást elrendelő határozat Hollandiában történő végrehajtásának biztosítására irányul.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2006/783 kerethatározat (1), (7), (8) és (13) preambulumbekzdése a következőket mondja ki:
„(1) Az Európai Tanács 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott ülésén hangsúlyozta, hogy a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unión belül mind a polgári, mind a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapjává kell válnia.
[...]
(7) A szervezett bűnözés fő indítéka az anyagi haszonszerzés. Következésképpen az ilyen bűncselekmények megelőzésére és leküzdésére irányuló törekvések akkor lehetnek hatékonyak, ha azok a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatására, biztosítására, lefoglalására és elkobzására összpontosítanak. Önmagában az olyan ideiglenes jogi intézkedések, mint a lefoglalás vagy elkobzás az Európai Unión belüli kölcsönös elismerésének biztosítása nem elegendő; a gazdasági bűncselekmények hatékony ellenőrzése a bűncselekményből származó jövedelmek elkobzását elrendelő határozatok kölcsönös elismerését is megköveteli.
(8) E kerethatározat célja, hogy megkönnyítse a tagállamok közötti együttműködést a vagyon elkobzására irányuló határozatok kölcsönös elismerése és végrehajtása tekintetében annak érdekében, hogy egy tagállam elismerje, és saját területén végrehajtsa az egy másik tagállam büntetőügyekben illetékes bírósága által hozott vagyonekhozást elrendelő határozatokat. E kerethatározat kapcsolódik a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB kerethatározathoz [HL 2005. L 68., 49. o.]. A fenti kerethatározat célja annak biztosítása, hogy valamennyi tagállam rendelkezzen a bűncselekményekből származó jövedelmek elkobzására vonatkozó hatékony szabályokkal, többek között a szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekmény miatt elítélt személyek által birtokolt eszközök eredetével kapcsolatos bizonyítási teher vonatkozásában.
[...]
(13) E kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és összhangban van az [EUSZ] 6. cikkben elismert és az Európai Unió alapjogi kartájában, különösen annak VI. fejezetében kifejezésre juttatott alapelvekkel. [...]”

4 E kerethatározat 1. cikke értelmében:

„(1) E kerethatározat célja, hogy megállapítsa azokat a szabályokat, amelyek alapján egy tagállam elismeri, és saját területén végrehajtja az egy másik tagállam büntetőügyekben illetékes bírósága által hozott vagyonekobbzást elrendelő határozatokat.

(2) E kerethatározat nem érinti az [EUSZ 6. cikkben] biztosított alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét, és az igazságügyi hatóságok vonatkozó kötelezettségei sem változnak.”

5 Az említett kerethatározat 2. cikke a következő fogalommeghatározásokat tartalmazza:

„E kerethatározat alkalmazásában:

- a) »kibocsátó állam«: az a tagállam, amelynek a bírósága büntetőeljárás keretében vagyonekobbzást elrendelő határozatot hozott;
- b) »végrehajtó állam«: az a tagállam, amelynek a vagyonekobbzást elrendelő határozatot végrehajtás céljából továbbították;
- c) »vagyonekobbzást elrendelő határozat«: bűncselekménnyel vagy bűncselekményekkel kapcsolatos eljárás eredményeképpen bíróság által hozott jogerős szankció vagy intézkedés, amely végleges tulajdonvesztést eredményez;

[...]”

6 Ugyanezen kerethatározat 7. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó állam illetékes hatóságai minden további alaki követelmény nélkül elismerik a 4. és 5. cikkel összhangban részükre továbbított vagyonekobbzást elrendelő határozatot, és haladéktalanul megteszik az azonnali végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket, kivéve, ha az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy a 8. cikkben az elismerés vagy végrehajtás megtagadását vagy a 10. cikkben a végrehajtás elhalasztását lehetővé tevő indokok valamelyikére hivatkoznak.”

7 A 2006/783 kerethatározatnak „A végrehajtásra vonatkozó szabályok” című 12. cikkének (1) és (4) bekezdése így rendelkezik:

„(1) A (3) bekezdés sérelme nélkül a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtására a végrehajtó állam joga szerint kerül sor és kizárólag annak illetékes hatóságai jogosultak dönteni a végrehajtási eljárás és az ahhoz kapcsolódó valamennyi intézkedés tárgyában.

[...]

(4) A határozatot kibocsátó állam beleegyezése nélkül a végrehajtó állam a 4. és az 5. cikknek megfelelő továbbítás eredményeképpen a vagyonekobbzást elrendelő határozat helyett nem állapíthat meg intézkedéseket, ideértve a szabadságelvonással járó vagy egyéb, a személyi szabadságot korlátozó intézkedést.”

A holland jog

- 8 A 2007. szeptember 27-i Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie (a pénzbüntetések vagy pénzbírságok és a vagyonekobbzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról szóló törvény, Stb. 2007, 354. sz.; a továbbiakban: elismerési és végrehajtási törvény) 22. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdése így rendelkezik:

„(1) Az elismerés tárgyát képező vagyonekobbzást elrendelő határozatot a holland jog alapján kell elismerni és végrehajtani. Amennyiben a vagyonekobbzást elrendelő határozat:

- a) valamely pénzösszegnek az állam részére történő megfizetését érinti a jogellenesen szerzett előny elkobzása céljából, a határozatot a Wetboek van Strafvordering [büntetőeljárás törvénykönyv] 577b. cikkének (1) bekezdésével és 577c. cikkével összhangban kell végrehajtani, azzal, hogy az elzárás végrehajtására vonatkozó engedély megadása iránti kérelemről való határozathozatalra a [raadkamer van de rechtbank Noord-Nederland (a tanácsban eljáró észak-hollandiai bíróság, Hollandia)] rendelkezik hatáskörrel;

[...]

(3) Alternatív büntetést vagy intézkedést csak akkor lehet végrehajtani, ha a kibocsátó tagállam illetékes hatósága ahhoz hozzájárult. [...]

- 9 Az elzárást illetően a büntetőeljárás törvénykönyv 577c. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a jogellenesen szerzett előny elkobzása céljából valamely pénzösszegnek az állam részére történő megfizetésére kötelezett elítelt a végzésnek vagy az ítéletnek nem tesz eleget, és a teljes körű behajtás a vagyonából az 574–576. cikk alapján nem bizonyult lehetségesnek, a bíróság az ügyész kérelmére engedélyt adhat legfeljebb három évig terjedő elzárás végrehajtására.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 A Hof van Beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság, Belgium) 2012. december 20-i ítéletével vagyonekobbzást elrendelő határozatot hozott ET-vel szemben 800 000 euró összeg erejéig. Ez az ítélet jogerőre emelkedett, e vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtását pedig a Holland Királyság a 2006/783 kerethatározat 2. cikkének b) pontja szerinti végrehajtó tagállamként átvette.
- 11 Az ügyészség ebben az összefüggésben fordult a kérdést előterjesztő bírósághoz, vagyis a rechtbank Noord-Nederlandhoz (észak-hollandiai bíróság) az elismerési és végrehajtási törvény 22. cikkére alapított olyan kérelemmel, amely arra irányult, hogy engedélyezze ET-vel szemben elzárás végrehajtását amiatt, hogy ET adós maradt 652 119,19 euró összeggel, továbbá hogy e hatóság szerint fennállt az esetleges láthatatlan pénzmozgások gyanúja.
- 12 ET azt állítja, hogy az ügyészség kérelme elfogadhatatlan, másodlagosan pedig megalapozatlan. E tekintetben ET előadja, hogy az elzárás nem csupán a holland jog értelmében vett „intézkedés”, hanem az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.; a továbbiakban: EJEE) 7. cikkének (1) bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (1) bekezdése értelmében vett büntetésnek is minősül. ET ezenkívül azt állítja, hogy az elzárás alkalmazása a vagyonekobbzást elrendelő, végrehajtani kért határozat súlyosbítását jelenti, vagyis az jogellenes.

- 13 A kérdést előterjesztő bíróságnak a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) azon ítélezési gyakorlatára tekintettel, amely szerint a büntetőeljárás törvénykönyv 577c. cikkében szabályozott elzárást az EJEE 7. cikke értelmében vett „büntetésnek” kell tekinteni, kétségei merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy ez az elzárás összeegyeztethető-e a 2006/783 kerethatározattal.
- 14 E körülmények között a rechtbank Noord-Nederland (észak-hollandiai bíróság, Hollandia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Lehet-e úgy értelmezni a [2006/783] kerethatározat 12. cikkének (1) bekezdését, hogy a kibocsátó állam által megküldött, vagyonekobjást elrendelő határozat végrehajtása során Hollandiában a büntetőeljárás törvénykönyv 577c. cikke értelmében elzárás rendelhető el, figyelembe véve a Hoge Raad [der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága)] 2011. december 20-i határozatát is, amely szerint az elzárás »büntetésnek« minősül az EJEE 7. cikkének (1) bekezdése értelmében?
- 2) Van-e annak jelentősége az elzárás kiszabásának lehetősége szempontjából, hogy a kibocsátó állam joga is ismeri az elzárás elrendelésének lehetőségét?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 15 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2006/783 kerethatározat 12. cikkének (1) és (4) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes a végrehajtó állam alapeljárásban vizsgálthoz hasonló azon jogszabályának alkalmazása, amely a kibocsátó államban meghozott, vagyonekobjást elrendelő határozat végrehajtása érdekében megengedi, hogy adott esetben elzárást rendeljenek el.
- 16 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a 2006/783 kerethatározatnak az (1) és (8) preambulumbekkezdésével együtt értelmezett 1. cikkéből kitűnik, hogy a kölcsönös elismerés elve alapján, amely mind a polgári, mind pedig a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapja, valamint a tagállamok között a kölcsönös elismerés terén folytatott együttműködés megkönnyítése érdekében e kerethatározatnak az a célja, hogy megállapítsa azokat a szabályokat, amelyek alapján egy tagállam elismeri, és saját területén végrehajtja az egy másik tagállam büntetőügyekben illetékes bírósága által hozott, vagyonekobjást elrendelő határozatokat.
- 17 E tekintetben a Bíróság elismerte, hogy mind a tagállamok közötti kölcsönös bizalom elve, mind pedig a köztük fennálló kölcsönös bizalom alapuló kölcsönös elismerés elve alapvető jelentőséggel bír az uniós jogban, mivel lehetővé teszi egy belső határok nélküli térség létrehozását és fenntartását (2018. július 25-i Minister for Justice and Equality [Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai] ítélet, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36. pont).
- 18 Továbbá meg kell állapítani, hogy a 2006/783 kerethatározat 7. cikke értelmében a végrehajtó állam illetékes hatóságai kötelesek minden további alaki követelmény nélkül elismerni az e kerethatározat rendelkezéseivel összhangban részükre továbbított, vagyonekobjást elrendelő határozatot, és kötelesek haladéktalanul megtenni az azonnali végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- 19 Így a végrehajtó állam csak az említett kerethatározatban kifejezetten megállapított indokok alapján jogosult arra, hogy a 8. cikk értelmében megtagadja a vagyonekobjást elrendelő határozat elismerését vagy végrehajtását, illetve hogy az említett kerethatározat 10. cikke értelmében elhalassza az ilyen határozat végrehajtását.

- 20 Végül a 2006/783 kerethatározat 12. cikkének (1) bekezdése szerint a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtására a végrehajtó állam joga szerint kerül sor, és kizárólag annak illetékes hatóságai jogosultak dönteni a végrehajtási eljárás és az ahhoz kapcsolódó valamennyi intézkedés tárgyában.
- 21 Az említett cikk (4) bekezdése értelmében a kibocsátó állam előzetes beleegyezése szükséges olyan intézkedés elfogadásához, amely a vagyonekobbzást elrendelő határozat helyébe lép.
- 22 Ezért az említett kerethatározat 12. cikke e két bekezdésének együttes olvasatából kitűnik, hogy az általános szabály szerint a végrehajtó állam illetékes hatóságainak kell ez utóbbi állam jogszabályai alapján dönteni a végrehajtási eljárásról és a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtása szempontjából legmegfelelőbb intézkedésekről. Ugyanakkor különleges szabályként e cikk (4) bekezdése értelmében a kibocsátó állam előzetes beleegyezése szükséges akkor, ha a végrehajtó állam által tervezett intézkedés akként jelenik meg, mint amely az említett határozat helyébe lép.
- 23 E megfontolások fényében kell megvizsgálni, hogy a 2006/783 kerethatározattal ellentétes-e a holland jogszabályokban előírthoz hasonló és a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) által értelmezett, elzárásra irányuló végrehajtási intézkedés.
- 24 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy ami a nemzeti jogrend rendelkezéseinek értelmezését illeti, a Bíróságnak főszabály szerint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban foglalt minősítésre kell hagyatkoznia. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel valamely tagállam belső jogának értelmezésére (2017. február 16-i Agro Foreign Trade & Agency ítélet, C-507/15, EU:C:2017:129, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 Márpedig a Bíróság elé terjesztett iratanyag adatai szerint az elzárás az ügyészség kérelmére azzal a feltétellel alkalmazható a vagyonekobbzást elrendelő határozattal érintett személlyel szemben, hogy e személy önként ne teljesítse azt az összeget, amelynek megfizetésére kötelezték őt, továbbá hogy ne legyen fizetéseképtelen. E végrehajtási intézkedés mellett a fizetési kötelezettség továbbra is fennáll, vagyis az a személy, akivel szemben elzárást szabnak ki, bármikor szabadon bocsátható, amennyiben teljesíti a tartozását. Az elzárás időben korlátozott, amennyiben a fogva tartás időtartama nem haladhatja meg a három évet, az időtartam pedig többek között az esetleg már teljesített részleges kifizetésektől függ.
- 26 E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az elismerési és végrehajtási törvény 22. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint az elzárás a valamely más tagállamban hozott, vagyonekobbzást elrendelő határozatnak a holland jogszabályokkal összhangban történő végrehajtását szolgáló olyan eszköz, amelynek az a célja, hogy valamely jogellenesen szerzett pénzüsszeget megfizessenek az állam részére akkor, ha az elítélt az ilyen fizetést előíró végzésnek vagy ítéletnek nem tesz eleget. E cikk (3) bekezdése értelmében alternatív büntetést vagy intézkedést csak akkor lehet végrehajtani, ha a kibocsátó tagállam illetékes hatósága ahhoz hozzájárult.
- 27 Ebben az összefüggésben az elzárás, amely a vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtására irányul, nem tekinthető olyan intézkedésnek, amely a 2006/783 kerethatározat 12. cikkének (4) bekezdése értelmében a vagyonekobbzást elrendelő határozat helyébe lépne, és nem minősül további szankciónak vagy a kibocsátó államban hozott ilyen határozat módosításának sem. Következésképpen az elzárás elfogadása nem követeli meg ez utóbbi állam előzetes beleegyezését.
- 28 Ugyanis, mint azt az írásbeli észrevételeket előterjesztő összes fél állította, az elzárás alkalmazása a 2006/783 kerethatározat azon céljának megvalósítására irányul, amely – mint azt a jelen ítélet 16. pontja felidézte – abból áll, hogy megkönnyítse a tagállamok között különösen a vagyonekobbzást elrendelő határozatok végrehajtása tárgyában folytatott együttműködést, nyomást gyakorolva azon érintett személyre, aki annak ellenére megtagadja az esedékes összeg megfizetését, hogy képes lenne azt teljesíteni.

- 29 E megállapítást nem vonja kétségbe az, hogy a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) – mint azt a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja – az EJEE 7. cikke értelmében vett „büntetésnek” minősítette az elzárást. Az ilyen minősítés ugyanis nem befolyásolja az illetékes hatóság részére a 2006/783 kerethatározat 12. cikkének (1) bekezdésében biztosított azon lehetőséget, hogy meghatározza a vagyonekmozgást elrendelő határozat végrehajtására irányuló eljárást, és megtegye mindazon intézkedéseket, amelyeket a legmegfelelőbbnek ítél e végrehajtás foganatosításához annak érdekében, hogy megvalósítsa a 2006/783 kerethatározat célkitűzését, ezzel együtt – mint az kitűnik e kerethatározat (13) preambulumbekzdéséből – tiszteletben tartva az érintett személy alapvető jogait.
- 30 E megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/783 kerethatározat 12. cikkének (1) és (4) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes a végrehajtó állam alapeljárásban vizsgálthoz hasonló azon jogszabályának alkalmazása, amely a kibocsátó államban meghozott, vagyonekmozgást elrendelő határozat végrehajtása érdekében megengedi, hogy adott esetben elzárást rendeljenek el.

A második kérdéstről

- 31 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy az, hogy a kibocsátó állam jogszabályai is megengedik adott esetben az elzárás alkalmazását, hatással van-e az ilyen intézkedésnek a végrehajtó államban történő alkalmazására.
- 32 E tekintetben, mint az a jelen ítélet 17. pontjában is megállapítást nyert, a 2006/783 kerethatározat 12. cikkének (1) bekezdése értelmében a vagyonekmozgást elrendelő határozat végrehajtására a végrehajtó állam joga szerint kerül sor.
- 33 E rendelkezés a kölcsönös elismerés elvén alapul, amely magában foglalja, hogy kölcsönös bizalom áll fenn a tagállamok között azzal összefüggésben, hogy mindegyikük elfogadja a többi tagállamban hatályos büntetőjog alkalmazását, még akkor is, ha a saját nemzeti jogszabályainak alkalmazása más megoldást eredményezne (lásd ebben az értelemben: 2018. január 23-i Piotrowski ítélet, C-367/16, EU:C:2018:27, 52. pont).
- 34 A 2006/783 kerethatározattal megvalósítani kívánt, a jelen ítélet 16. pontjában kifejtett célkitűzés sérelmével járna, ha valamely végrehajtási intézkedésnek a végrehajtó államban történő alkalmazását a kibocsátó állam nemzeti joga szabályozná, vagy arra az e jogban meghatározott feltételek vonatkoznának.
- 35 E megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az, hogy a kibocsátó állam jogszabályai is megengedik adott esetben az elzárás alkalmazását, nincs semmilyen hatással az ilyen intézkedésnek a végrehajtó államban történő alkalmazására.

A költségekről

- 36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A kölcsönös elismerés elvének a vagyonekmozgást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i 2006/783/IB tanácsi kerethatározat 12. cikkének (1) és (4) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes a végrehajtó állam**

alapeljárásban vizsgálthoz hasonló azon jogszabályának alkalmazása, amely a kibocsátó államban meghozott, vagyonekobbzást elrendelő határozat végrehajtása érdekében megengedi, hogy adott esetben elzárást rendeljenek el.

- 2) Az, hogy a kibocsátó állam jogszabályai is megengedik adott esetben az elzárás alkalmazását, nincs semmilyen hatással az ilyen intézkedésnek a végrehajtó államban történő alkalmazására.**

Aláírások